

ความเห็นส่วนต้น
ของ นายปัญญา อุดชาชน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๖๑

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ (๔) และ (๕) มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ วรรคสาม หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมีปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๙๒ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๐ (๑) เมื่อรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร ผู้นั้นย่อมถูกจำกัดสิทธิการมีส่วนร่วมทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองภายในระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติซึ่งถือว่าสอดคล้องกับหลักนิติธรรมค่าสัตร

กรณีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๕ วรรคสาม บัญญัติว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยมิได้แจ้งเหตุอันสมควรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อาจถูกจำกัดสิทธิบางประการตามที่กฎหมายบัญญัติ ด้วยเหตุนี้ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร ผู้นั้นถูกจำกัดสิทธิดังต่อไปนี้ (๑) ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้ง

สมาชิกสภាឌ้แทนราษฎร (๒) สมัครับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภាឌ้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภานี้ท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมัครับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา (๓) สมัครับเลือกเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ (๔) ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง และข้าราชการรัฐสภាឌ้วยการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภा (๕) ดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่น เลขาธุการผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยเลขาธุการผู้บริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และวรรณสอง บัญญัติว่า การจำกัดสิทธิตามวรรณหนึ่งให้มีกำหนดเวลาครึ่งละ stag ปีนับแต่วันเลือกตั้ง ครึ่งที่ผ่านมาที่ไม่ใช้สิทธิเลือกตั้ง และการเลือกตั้งครึ่งต่อไปผู้นั้นไม่ใช้สิทธิเลือกตั้งอีก ให้นับเวลาการจำกัดสิทธิครึ่งหลังนี้โดยนับจากวันที่มิได้ใช้สิทธิเลือกตั้งครึ่งใหม่ หากกำหนดเวลาการจำกัดสิทธิครึ่งก่อนยังเหลืออยู่ท่าเดิมให้กำหนดเวลาการจำกัดสิทธินั้นลื้นสุดลง

เห็นว่า บทบัญญัติตามตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง เนพะ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ของร่างพระราชบัญญัติประกอบบัญชารัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภាឌ้แทนราษฎร พ.ศ. เป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิของบุคคลที่จะเข้าสู่ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐทั้งในทางนิติบัญญัติและทางบริหาร กล่าวคือ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายได้จำกัดสิทธิของบุคคลหรือกำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะเข้าสู่ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐ เช่น มาตรา ๕๙ มาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติว่า ผู้สมัครที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี ต้องไม่เคยได้รับโทยจำคุกโดยได้พ้นโทยมาบ้างไม่ถึงสิบปีนับถ้วนตั้งแต่วันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทยหรือไม่เคยถูกสั่งให้พ้นจากการงาน หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพื่อประโยชน์จตุรัตน์ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นต้น หรือมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า บุคคลผู้ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง ตำแหน่งอื่นนอกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ต้องไม่เป็นผู้มีหนี้สินลื้นพื้นตัว ไม่เคยต้องโทยจำคุกโดยคำพิพากษานถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทยสำหรับความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทย หรือไม่เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่อออก จากรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น หรือมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ บัญญัติให้ บุคคลผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องไม่เป็นผู้เคยถูกให้ออก ปลดออก หรือไล่อออกจากราชการ หน่วยงาน

ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะทุจริตต่อหน้าที่ และยังไม่พึ่งกำหนดเวลา สิบปีนับแต่วันถูกให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก หรือไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิด เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป้ายไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่า กฎหมายว่าด้วยอุทายนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยอาชีวะปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชีวะปืนในฐานความผิดเกี่ยวกับอาชีวะปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อนาจออกใบอนุญาตให้ได้ กฎหมายว่าด้วยที่ดิน ในฐานความผิดเกี่ยวกับที่สาธารณประโยชน์ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง และกฎหมายว่าด้วยการพนันในฐานความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก เป็นต้น หรือมาตรา ๔๕ ของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องไม่อยู่ในระหว่าง เสียสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเนื่องมาจากไม่ไปใช้สิทธิ เลือกตั้ง เป็นต้น หรือมาตรา ๔๙ บัญญัติ ประกอบมาตรา ๔๙ นว ของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้ บุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นรองนายกเทศมนตรีต้องไม่เป็นผู้ที่พ้น จากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น หรือที่ปรึกษาหรือเลขานุการของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่กระทำการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถ้วนรับสมัครเลือกตั้ง เป็นต้น ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) และ (๕) ของร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. เป็นเรื่องการจำกัดสิทธิของบุคคล ในการบัญญัติลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะเข้าสู่ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐ เช่นเดียวกัน เมื่อมาตรา ๕๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยมิได้แจ้งเหตุอันสมควรตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อาจถูกจำกัดสิทธิบางประการตามที่ กฎหมายบัญญัติ และเมื่อมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๕) และ (๕) ของร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว บัญญัติว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุ ที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร ผู้นั้นถูกจำกัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ การเมืองและข้าราชการรัฐสภาพ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาพ หรือถูกจำกัด

สิทธิในการดำรงตำแหน่งรองผู้บุริหารท้องถิ่น เอกสารผู้บุริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้บุริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาผู้บุริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษาผู้บุริหารท้องถิ่น หรือคณะที่ปรึกษา
ผู้บุริหารท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นการตรากฎหมาย
ที่อาจจำกัดสิทธิของบุคคลซึ่งสามารถกระทำได้ และไม่เป็นการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระ^๑
หรือจำกัดสิทธิหรือเสรียภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ทั้งนี้เนื่องจาก มาตรา ๕๐ (๗) ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติว่า บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
หรือลงประชามติอย่างอิสระ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญ เมื่อบุคคล^๒
ไม่ได้ทำหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ การตรากฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิของบุคคลดังกล่าว
ย่อมกระทำได้ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้อำนวยไว้ และการถูกจำกัดสิทธิในการดำรงตำแหน่ง^๓
ตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย^๔
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ไม่ใช่เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิโดยเด็ดขาด กล่าวคือ^๕
เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วจะต้องถูกจำกัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งดังกล่าว
หากแต่กฎหมายได้เปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้^๖
และหากเหตุนั้นเป็นเหตุอันสมควรแล้วก็ไม่อาจจำกัดสิทธิดังกล่าวไว้ อีกทั้งการถูกจำกัดสิทธิดังกล่าว^๗
เป็นการจำกัดสิทธิที่มีกำหนดเวลาครั้งละสองปีนับแต่วันเลือกตั้งครั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิ^๘
เลือกตั้ง จึงไม่เป็นการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรียภาพของบุคคลเกิน
สมควรแก่เหตุ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ (๔) และ (๕) จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ วรรคสาม
ประเด็นที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ หรือไม่
ความเห็น

การให้ความช่วยเหลือแก่คนพิการหรือทุพพลภาพหรือผู้สูงอายุในการออกเสียงเลือกตั้งเป็นไป
ตามหลักสากล กล่าวคือ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons
with Disabilities: CRPD) ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และมีผล
ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ ตามข้อ ๒๕ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองและเรื่อง
สาธารณสุข โดยให้รัฐภาคีประกันสิทธิทางการเมืองของคนพิการและการอุปโภคสิทธิดังกล่าว

อยู่บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น และให้ดำเนินการ คือ (a) ประกันว่าคนพิการสามารถมีส่วนร่วมทางการเมืองและเรื่องสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิผลและอยู่บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่นทั้งโดยทางตรงหรือโดยผ่านผู้แทนที่ได้รับเลือกอย่างอิสรภาพ รวมถึงสิทธิและโอกาสของคนพิการในการออกเสียงและได้รับเลือกตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (i) การประกันให้กระบวนการออกเสียงสิ่งอำนวยความสะดวก และความสะดวก และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงอย่างเหมาะสม เช่นถ้าได้เข้าใจและใช้งานได้ง่าย (ii) การคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการออกเสียงด้วยการลงคะแนนลับในการเลือกตั้งและการลงประชามติโดยปราศจากการคุกคาม และสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งทุกตำแหน่งในทุกระดับของภาครัฐ รวมถึงจัดให้มีการอำนวยความสะดวก ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีเครื่องช่วยความพิการใหม่ ๆ ตามความเหมาะสม (iii) การรับรองให้คนพิการมีเสรีภาพในการแสดงเจตนาณณ์ในฐานะเป็นผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และเพื่อการนี้อนุญาตให้บุคคลที่คนพิการเลือกเองช่วยเหลือในการลงคะแนนเสียงหากจำเป็นและตามที่คนพิการร้องขอ นอกจากนี้แล้ว ยังสอดคล้องกับกฎหมายการเลือกตั้งของประเทศต่าง ๆ เช่น ปฏิญญาไว้ด้วยประมวลการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของผู้ด้อยความสามารถ (Revised Interpretative Declaration to the Code of Good Practice in Electoral Matters on the Participation of People with Disabilities in Elections) ขึ้นว่าคุณ ๒๕๕๔ หรือประกาศว่าด้วยการเลือกตั้งแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Federal Electoral Regulations - Germany) วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐ มาตรา ๕๗ ว่าด้วยการลงคะแนนเสียงของผู้ด้อยความสามารถ หรือประมวลกฎหมายการเลือกตั้งของสาธารณรัฐฝรั่งเศส (Electoral Code - France) ส่วนนิติบัญญัติ บทหนึ่ง หัวข้อ ๑ ตอนที่ ๖: การเลือกตั้ง หมวด ๓: การลงคะแนนผ่านการมอบอำนาจ มาตรา ๑๙๑ ปรับปรุง โดย Ordinance No. ๒๐๐๓ - ๑๖๕ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๖ และ art. ๕ JORF เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ หรือรัฐบัญญัติว่าด้วยสิทธิเลือกตั้งของสหรัฐอเมริกา ๒๕๐๘ (Voting Rights Act ๑๕๖๕) ว่าด้วยกฎหมายมาชน ๕๗ - ๒๐๕ หรือรายงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งแห่งสหราชอาณาจักร (Report of the Electoral Commission of United Kingdom) พฤศจิกายน ๒๕๖๐ หรือพระราชบัญญัติการเลือกตั้งแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย ๒๕๖๑ (Commonwealth Electoral Act ๑๕๑๘ - Australia) ส่วนที่ XVI กระบวนการการเลือกตั้ง มาตรา ๒๓๔ ว่าด้วยการช่วยเหลือผู้เลือกตั้งโดยเฉพาะกรณี เป็นต้น

กรณีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ โดยให้แต่ละเขตเลือกตั้งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เขตละหนึ่งคน และผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งได้คนละหนึ่งคะแนน โดยจะลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ใด หรือจะลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเลยก็ได้ วรรคสอง บัญญัติว่า ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนสูงกว่าคะแนนเสียงที่ไม่เลือกผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง วรรคสาม บัญญัติว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสมัครรับเลือกตั้ง การออกเสียงลงคะแนน การนับคะแนน การรวมคะแนน การประกาศผลการเลือกตั้ง และการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยกฎหมายดังกล่าว จะกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องยื่นหลักฐานแสดงการเสียภาษีเงินได้ประกอบการสมัครรับเลือกตั้ง ด้วยก็ได้ วรรคสี่ บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งเมื่อตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว มีเหตุอันควรเชื่อว่าผลการเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบห้าของเขตเลือกตั้งทั้งหมด ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องตรวจสอบเบื้องต้นและประกาศผลการเลือกตั้งให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่ช้ากว่าหกสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งทั้งนี้ การประกาศผลตั้งกล่าวไม่เป็นการตัดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะดำเนินการสืบสวน ไต่สวน หรือวินิจฉัยกรณีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำการทุจริตในการเลือกตั้ง หรือการเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรมไม่ว่าจะได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้วหรือไม่ก็ตาม ด้วยเหตุนี้ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุในการออกเสียงลงคะแนน ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจัดให้มีการอำนวยความสะดวกสำหรับการออกเสียงลงคะแนนของบุคคลดังกล่าวไว้เป็นพิเศษ หรือจัดให้มีการช่วยเหลือในการออกเสียงลงคะแนนภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ในการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องให้บุคคลนั้นได้ออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเองตามเจตนาของบุคคลนั้น เว้นแต่ลักษณะทางกายภาพทำให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุไม่สามารถทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งได้ ให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเป็นผู้กระทำการแทนโดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุนั้น ทั้งนี้ ให้ถือเป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ วรรคสอง

บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควร อาจกำหนดให้มีการจัดที่เลือกตั้งสำหรับคนพิการ หรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ เป็นกรณีพิเศษ โดยจัดให้บุคคลนั้นได้ลงทะเบียนเพื่อขอใช้สิทธิเลือกตั้ง ณ สถานที่ดังกล่าว และเมื่อได้ลงทะเบียนแล้ว ให้หมวดสิทธิเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และวรรคสาม บัญญัติว่า การอำนวยความสะดวกตามวรรคหนึ่ง การจัดที่เลือกตั้ง และการลงทะเบียนเพื่อขอใช้สิทธิตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด การลงทะเบียนดังกล่าวให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้ช่วยลงทะเบียนด้วย

บทบัญญัติ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดสิทธิของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า ต้องเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทย แต่ถ้าเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีในวันเลือกตั้ง และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง และบทบัญญัติ มาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่มิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคืนนั้นจะถึงที่สุดแล้ว หรือไม่ ต้องคุณขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือวิกฤตวิตรหรือจิตพิรุณไม่สมประกอบ โดยที่บบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมิได้ห้ามคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การที่ มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. บัญญัติให้มีการช่วยเหลือแก่คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุในการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งโดยหลักแล้ว ต้องให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุได้ออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเองตามเจตนาของตนเอง เว้นแต่ลักษณะทางกายภาพทำให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุไม่สามารถทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งได้ โดยกฎหมายบัญญัติให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งสามารถเป็นผู้กระทำการแทนโดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุนั้น เห็นว่า เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ส่งเสริมให้บุคคลได้ใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง ได้อย่างเสมอภาคเช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยทั่วไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๒๗ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่บัญญัติว่า มาตราการที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อขัดขวางการทุจริตหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสริภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น

หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า บทบัญญัติ มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ที่กำหนดให้มีการช่วยเหลือ แก่คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ ซึ่งโดยลักษณะทางกายภาพทำให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ ไม่สามารถทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งได้ การที่กฎหมายบัญญัติให้บุคคลอื่น หรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเป็นผู้กระทำการแทน โดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ โดยให้ถือว่าเป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับนั้น เป็นการบัญญัติกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๑๔๖๐ มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ หรือไม่นั้น

เห็นว่า “การออกเสียงลงคะแนนโดยตรง” เป็นการออกเสียงในระบบการเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิ เลือกตั้งสามารถออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้บุคคลนั้นเป็นผู้แทนของตนโดยตรง ซึ่งแตกต่างกับ “การออกเสียงลงคะแนนโดยอ้อม” ซึ่งเป็นการออกเสียงในระบบการเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิ เลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตัวแทนเพื่อให้ตัวแทนนั้นไปเลือกผู้แทนของตนอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้น บทบัญญัติมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ที่บัญญัติให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วย เลือกตั้งเป็นผู้กระทำการแทนในการออกเสียงลงคะแนน โดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนา ของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ เพื่อให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุสามารถใช้ สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อย่างเสมอภาคเช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยทั่วไป และเป็นการเลือกตั้งเพื่อให้ได้ผู้แทนของเขตเลือกตั้งของตนเพื่อให้ไปทำงานที่เป็นผู้แทน ปวงชนชาวไทย จึงถือว่า เป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๑๔๖๐

สำหรับ “การออกเสียงลงคะแนนโดยลับ” เห็นว่าเป็นการออกเสียงที่กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครอง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้สามารถออกเสียงลงคะแนนได้อย่างเสรี เนื่องจากไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้ว่าผู้มีสิทธิ เลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งรายใด เป็นหลักประกันให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ออกเสียงลงคะแนนได้อย่างอิสระตามเจตจำนงของตนเอง โดยปราศจากการครอบงำของบุคคลอื่น

อันเป็นหลักการพื้นฐานของระบบการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตย ดังนั้น บทบัญญัติ มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ที่บัญญัติให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเป็นผู้กระทำแทนในการออกเสียงลงคะแนนโดยความยินยอมและเป็นไปตามเจตนาของคนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุ เพื่อให้คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุสามารถใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อย่างเสมอภาค เช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยทั่วไป จึงเป็นการออกเสียงลงคะแนนที่อยู่ภายใต้หลักการบนพื้นฐานของการเลือกตั้งในระบบการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตยและสอดคล้องกับคำว่าการออกเสียงเลือกตั้งโดยลับ (Secret Suffrage) ของปฏิญญา ว่าด้วยประมวลการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของผู้ด้อยความสามารถที่อนุญาตให้ผู้ด้อยความสามารถได้รับความช่วยเหลือในการลงคะแนนตามที่ได้ร้องขอ ถือว่าเป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยลับตามมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

สำหรับความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติผู้เข้าชื่อตามคำร้องที่เห็นว่า บทบัญญัติ มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๙๕ เพราะเป็นการบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไว้เป็นอย่างอื่นจึงไม่อาจกระทำได้ในลักษณะที่นองเดียว กันได้ เนื่องจากมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕/๒๕๔๕ นั้นเห็นว่า กรณีตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่อง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๙ กรณีการดำเนินการของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ไม่อาจนำมาเทียบเคียงกับกรณีตามคำร้องนี้ได้ กล่าวคือ กรณีตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕/๒๕๔๕ ดังกล่าวเป็นการจัดคุหาเลือกตั้งที่ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหันหน้าเข้าคุหาลงคะแนนและหันหลังให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งและประชาชนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งกับบุคคลภายนอกที่มาสังเกตการณ์การเลือกตั้งหน้าหน่วยซึ่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า รูปแบบการจัดคุหาเลือกตั้งดังกล่าว ทำให้การลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในระยะห่างที่กรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งอันมีผู้แทนพระองค์เมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นหรือที่ส่งสมัครแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

ในการเลือกตั้งร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย และอยู่ในวิสัยที่สามารถมองเห็นการลงทะเบียนคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ การจัดคุณภาพแบบนี้จึงมีผลทำให้การลงทะเบียนคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรดังกล่าวไม่เป็นการลงทะเบียนโดยลับ ตามบทบัญญัติตามตรา ๑๐๔ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นกรณีที่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกหรือสาธารณะได้ล่วงรู้ถึงการลงทะเบียน และเป็นกรณีที่ผู้ออกเสียงลงคะแนนไม่ยินยอม แต่กรณีตามคำร้องนี้เป็นเรื่องการตรวจสอบหมายที่กำหนดให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งซึ่งเป็นผู้กระทำการแทนในการออกเสียงลงคะแนนและเป็นไปโดยความยินยอมของผู้มีสิทธิลงคะแนน และเป็นกรณีการออกเสียงลงคะแนนของผู้กระทำการแทนที่ไม่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกหรือสาธารณะได้ล่วงรู้ถึงการลงทะเบียนคะแนนดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การซ่วยเหลือคนพิการหรือทุพพลภาพหรือผู้สูงอายุต่อไป ดังนั้นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๓๕ (๔) และ (๕) ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๕ วรรคสาม และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕

๔/๘

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ